

Т. Борисенко,

ад'юнкт кафедри кримінального права та кримінології
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНЕ СТАТТЕЮ 201-2 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ: СПІВВІДНОШЕННЯ З КРИМІНАЛЬНИМИ ПРАВОПОРУШЕННЯМИ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ

Постановка проблеми. В ході дослідження, яке проводиться в цьому напрямі, виявляються потреби суспільства в певному виді правового регулювання і пояснюється вибір юридичних засобів їх задоволення.

Отже, певні зміни, які відбуваються в суспільному житті, потребують правового регулювання, що повною мірою відображатиме потреби й інтереси суспільства.

Щодо кримінальної відповідальності за незаконне використання з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги, то на мою думку, така правова норма в Кримінальному Кодексі України відображає потреби й інтереси суспільства та є необхідною в регулюванні суспільних відносин.

Воєнний стан в Україні призвів до змін потреб самого суспільства. Так, в Україні багато людей потребує допомоги (забезпечення житлом, одягом, ліками тощо). Добре, що є люди, як з України, так і з інших країн, які надають таку допомогу. Проте, така допомога не завжди доходить до тих, хто її дійсно потребує або не в повному обсязі. З'явилися і ті, які наживаються на цьому, розпродують гуманітарну допомогу або іншим чином розпоряджаються нею на власний розсуд, отримуючи за це гроші. Саме тому, виникла необхідність прийняття

саме спеціальної кримінальної норми, яка б регулювала нові суспільні відносини.

Звісно, норми чинної статті 201-2 КК не є досконалими і потребують внесення до них певних змін, так як і саме суспільство і їх відносини в процесі свого розвитку. Проте, це не означає, що ці норми зайві в Кримінальному законі і можна обійтися нормами, які передбачають кримінальну відповідальність за кримінальні правопорушення проти власності. Щоб довести важливість цієї правової норми, необхідно провести порівняльний аналіз з кримінальними правопорушеннями проти власності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показує, що питаннями кримінальної відповідальності за незаконне використання гуманітарної допомоги займалися такі вчені як: Дудоров О.О., Мовчан Р.О., Кришевич О.В., Марін О.К., Шевчук А.В., Боднарук О.М. та інші вчені.

Мета статті. Проаналізувати та порівняти склад кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України зі складом кримінальних правопорушень проти власності, а також зробити висновки щодо доцільності правового регулювання суспільних відносин, пов'язаних з незаконним використанням гуманітарної допомоги.

Виклад основного матеріалу. Спершу, ніж перейти до порівняльного аналізу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України та кримінальних правопорушень проти власності, необхідно зрозуміти, що взагалі означає термін аналіз.

«Аналіз – це метод наукового дослідження предметів, явищ та ін. шляхом розкладу, розчленування їх у думці на складові частини; прот. синтез, розгляд чого-небудь». [1]

Аналізуючи дане поняття, можна таким чином сформулювати визначення кримінально-правового аналізу кримінального правопорушення.

Кримінально-правовий аналіз кримінального правопорушення – це метод наукового дослідження складових частин кримінального правопорушення.

Відповідно, порівняльний кримінально-правовий аналіз – метод наукового дослідження шляхом порівняння ознак складу одного кримінального правопорушення зі складом іншого кримінального правопорушення.

Склад кримінального правопорушення – це сукупність пов'язаних між собою ознак, які визначають об'єкт кримінального правопорушення, його об'єктивну сторону, суб'єкт кримінального правопорушення і суб'єктивну сторону. І якщо в діях особи не має хоча б однієї ознаки, кримінальне правопорушення відсутнє, такого правопорушення не існує, і відповідальність за КК не настає.

«Об'єкт кримінального правопорушення як ознака складу кримінального правопорушення – це те, на що посягає кримінальне правопорушення, чому воно заподіює істотної шкоди або створює загрозу заподіяння істотної шкоди». [2]

Загальний об'єкт – це всі наявні суспільні відносини, які охороняються КК України.

Стаття 201 КК України міститься у розділі VII «Кримінальні правопо-

рушення у сфері господарської діяльності».

Родовим об'єктом кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201 КК України виступають суспільні відносини у сфері господарської діяльності.

Безпосереднім об'єктом кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201 КК України виступають суспільні відносини, пов'язані з продажем товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги або укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном.

На мою думку, розміщення ст. 201 КК України у розділі VII «Кримінальні правопорушення у сфері господарської діяльності» є цілком логічним та доцільним.

Стаття 201 КК України має власний спеціальний **предмет** – товари (предмети) гуманітарної допомоги, благодійні пожертви та безоплатна допомога.

У разі відсутності такої ознаки, особа буде нести відповідальність, при встановленні всіх обставин, за відповідною статтею кримінальних правопорушень проти власності.

І навіть, якщо такий продаж (укладання інших правочинів) певним чином пов'язаний з гуманітарною допомогою, благодійними жертвами та безоплатною допомогою, то не у всіх випадках дії особи будуть кваліфікуватися за ст. 201 КК України.

Так, наприклад, якщо особа зробила об'яву в Інтернеті щодо продажу товарів (предметів) гуманітарної допомоги, але при цьому, отримавши грошові кошти за товар, не надсилає його покупцю.

Звісно, в такому разі, особа порушує одразу не одну норму права.

По-перше, гуманітарна допомога не може продаватися (іншим чином надаватися на платній основі), так як вона надається виключно безоплатно.

По-друге, особа завідомо діє шляхом обману, так як продає неіснуючий товар.

Дії особи, при встановленні всіх обставин, будуть кваліфікуватися за відповідною частиною ст. 190 КК України.

Так, наприклад, Шевченківським районним судом м. Чернівці у справі № 727/9617/22 (провадження № 1-кп/727/123/23) встановлено, що неповнолітній ОСОБА_3, в березні 2022 року (дату, органом досудового розслідування не встановлено), спільно із неповнолітньою особою, яка не досягла віку, з якого настає кримінальна відповідальність та матеріали відносно якої виділені в окреме провадження, переслідуючи корисливу мету, направлену на заволодіння чужим майном шляхом обману та зловживання довірою, використовуючи мобільний пристрій, під'єднаний до всевітньої мережі загального доступу Інтернет в даній мережі, фотознімки неіснуючих у них товарів, а саме військової амуніції та завантажили їх на свій персональний мобільний пристрій, при цьому, для втілення свого злочинного умислу в соціальній мережі «Instagram» створили декілька Інтернет магазинів з продажу військової амуніції. Зокрема, користуючись створеними сторінками, розмістили завантажені фотознімки різного виду військової амуніцію на вказану сторінку, видаючи її як таку, що належить їм.

В подальшому неповнолітній ОСОБА_3 спільно із неповнолітньою особою, яка не досягла віку, з якого настає кримінальна відповідальність та матеріали відносно якої виділені в окреме провадження заволоділа грошовими коштами потерпілих шляхом отримання їх в якості оплати за товари, не надсилаючи їх покупцям.

Неодноразові дії Особи_3 кваліфіковані за ч.1 ст. 190 та ч. 2 ст. 190 КК України як заволодіння чужим майном шляхом обману (шахрайстві) та

заволодіння чужим майном шляхом обману (шахрайстві), вчиненому повторно. [3]

В даному випадку ми бачимо, що об'єктом посягання є суспільні відносини проти власності, а предметом – чуже майно (тут грошові кошти).

Також є випадки, коли предмет може збігатися (наприклад товари гуманітарної допомоги), при цьому, об'єктом будуть виступати суспільні відносини проти власності, таким чином маємо і інші ознаки складу кримінального правопорушення та зовсім іншу правову кваліфікацію.

Так, наприклад, Шумським районним судом Тернопільської області у справі № 609/423/23 (1-кп/609/64/2023) встановлено, що ОСОБА_4 в період з 12.03.2022 по 25.06.2022 включно отримала від громадянки України ОСОБА_10, ІНФОРМАЦІЯ_3, жительки АДРЕСА_4, предмети гуманітарної допомоги, а саме: продукти харчування, одяг, взуття, лікарські засоби та засоби особистої гігієни, які призначалися для ІНФОРМАЦІЯ_9 та ІНФОРМАЦІЯ_4 для їх сортування та доставляння до фактичного місця призначення вказаного в деклараціях про перелік товарів, що визнаються гуманітарною допомогою.

В подальшому, з метою власного безпідставного збагачення та незаконної наживи, ОСОБА_4 за попередньою змовою з ОСОБА_5, діючи з корисливих мотивів, усвідомлюючи протиправність свого діяння, шляхом обману та зловживання довірою, не доставила предмети гуманітарної допомоги за місцем призначення, розпорядившись ними на власний розсуд, чим завдали потерпілому збитків на загальну суму 367 846, 48 грн.

Крім того, серед предметів гуманітарної допомоги виявлено лікарські засоби, що містять особливо небезпечні наркотичні засоби, обіг яких обмежено, які ОСОБА_4 та ОСОБА_5 зберігали в гаражних приміщеннях без мети збуту, а частину

наркотичних засобів ОСОБА_4 зберігала за місцем свого проживання.

Дії ОСОБА_4 та ОСОБА_5 кваліфіковані за ч.3 ст.190, ч.3 ст.309 Кримінального кодексу України (заволодіння чужим майном, вчинене у великих розмірах за попередньою змовою групою осіб, шляхом зловживання довірою та незаконне придбання, зберігання наркотичних засобів та психотропних речовин в особливо великих розмірах, вчинених за попередньою змовою групою осіб). [4]

Що стосується зберігання наркотичних засобів, то тут не може бути сумнівів щодо правової кваліфікації, а ось предмети гуманітарної допомоги, такі як: продукти харчування, одяг, взуття та засоби особистої гігієни можуть бути предметом ст. 201-2 КК України. Проте кваліфікація за вказаною статтею була б можлива лише в тому випадку, якби ст. 201-2 КК містила більш розширений перелік протиправних дій та суб'єктів, а також якби мала меншу мінімальну межу для притягнення до кримінальної відповідальності. Але якщо ст. 201-2 буде містити такі протиправні дії як кримінальні правопорушення проти власності, то навряд чи її б було розміщено у розділі VII.

Таким чином, ми бачимо, що об'єкти кримінальних правопорушень проти власності і кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України зовсім різні. Більше того, у кримінальних правопорушеннях проти власності обов'язковим елементом об'єкту є **потерпілий**, а в кримінальних правопорушеннях, передбачених ст. 201-2 КК така ознака не є обов'язковою. Товари (предмети) гуманітарної допомоги, благодійні пожертви та безоплатна допомога не може на момент скоєння кримінального правопорушення бути чужим майном. Так як отримувачі цієї допомоги (благодійні організації) не є її власниками. Донорам також вона вже не належить, вони передали

її на безоплатній основі для надання людям, які її потребують (набувачам). Гіпотетично набувачі можуть бути потерпілими, так як допомога призначена для них, проте, останні ще не набули права на неї.

З **об'єктивної сторони** ст. 201² та більшість кримінальних правопорушень проти власності відносяться до кримінальних правопорушень з матеріальним складом. Тому крім діяння, обов'язковими її ознаками є матеріальна складова, а також причинний зв'язок між діями та наслідками.

Об'єктивна сторона кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України та кримінальних правопорушень проти власності (крім ст. 197 «Порушення обов'язків щодо охорони майна») виражається в дії (активній поведінці).

Кримінальні правопорушення проти власності виражаються в таких діях як: викрадення чужого майна (ст. 185, ст. 186, ст. 188-1); заволоніння чужим майном різними способами (ст. 187, 190, 191), вимагання (ст. 189), привласнення (ст. 191, ст. 193), розтрата (ст. 191), погроза знищення (ст. 195), знищення чи пошкодження (ст. 194, ст. 194-1, ст. 196), заподіяння значної майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою за відсутності ознак шахрайства (ст. 192), порушення обов'язків щодо охорони майна (ст. 197), самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво (ст. 197-1), придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного кримінально протиправним шляхом (ст. 198).

Кримінальне правопорушення, передбачене ст. 201-2 КК виражається в наступних діях: продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги або укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном, з метою отримання прибутку, вчинені у значному розмірі.

Також, хотілося б зазначити, що з об'єктивної сторони кримінальне правопорушення, передбачене ст. 201-2 КК та більшість кримінальних правопорушень проти власності відносяться до кримінальних правопорушень з матеріальним складом. Тому крім діяння (у ст. 201-2 – продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги, використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги, укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном), обов'язковими її ознаками є матеріальна складова (для ст. 201-2 – прибуток у значному розмірі), а також причинний зв'язок між діями та наслідками.

В примітці ст. 201-2 КК зазначено, що дії вважаються вчиненими у значному розмірі, якщо загальна вартість такої гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги у триста п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян. На сьогоднішній день це **більше 529 тисяч 900 гривень**. За скоєння кримінальних правопорушень проти власності особа притягується до кримінальної відповідальності за значно менший розмір матеріальної шкоди – **302,8 гривень**.

Тобто, ми бачимо, що об'єктивна сторона цих кримінальних правопорушень не збігається і передбачає різні дії. Жодне кримінальне правопорушення проти власності не містить такої дії, як продаж. Використання та укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном не конкретизовано законодавцем, тому ми не можемо говорити, що такі дії охоплюють об'єктивну сторону кримінальних правопорушень проти власності. І знову ж таки, укладання правочинів один із проявів здійснення господарської діяльності.

Відповідно до ч. 1 ст. 18 КК України **суб'єктом** кримінального правопорушення є фізична осудна особа, яка вчинила кримінальне правопорушення у віці, з якого відповідно до

цього Кодексу може наставати кримінальна відповідальність. [5]

Суб'єктами кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК є отримувачі гуманітарної допомоги.

Відповідно до ст. 18 КК України суб'єктом не може бути юридична особа, оскільки ним є лише фізична особа. Тому суб'єктами вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України являються уповноважені особи отримувачів гуманітарної допомоги (юридичних осіб), представники благодійних організацій (спеціальний суб'єкт).

На мою думку, якщо особа не є отримувачем гуманітарної допомоги, вона не може бути суб'єктом кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України. Така особа буде виступати суб'єктом кримінальних правопорушень проти власності в залежності від обставин скоєного правопорушення.

В більшості кримінальних правопорушень проти власності суб'єкт є загальним. Загальним суб'єктом злочинів проти власності є фізична осудна особа, яка вчинила злочин проти власності у віці, з якого відповідно до кримінального закону може наставати кримінальна відповідальність. Спеціальним суб'єктом злочинів проти власності є службова та матеріально-відповідальна особа. [6]

Таким чином, суб'єкти аналізованих кримінальних правопорушень можуть збігатися (якщо це, наприклад, відповідальна особа благодійної організації – отримувача гуманітарної допомоги), а можуть і не співпадати (загальний суб'єкт не може, на мою думку, бути суб'єктом кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК).

Суб'єктивна сторона кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК характеризується прямим умислом, тобто, особа усвідомлює, що вона вчиняє незаконні дії з товарами (предметами) гуманітарної

допомоги, благодійними пожертвами та безоплатною допомогою, не маючи на це ніякого права, передбачає та бажає настання наслідків.

Крім того, дане кримінальне правопорушення вчиняється з корисливим мотивом та корисливою метою.

Суб'єктивна сторона кримінальних правопорушень проти власності, переважно, характеризується умисною формою вини. Вчинення крадіжки (ст. 185 КК), грабежу (ст. 186 КК), викрадення електричної або теплової енергії шляхом її самовільного використання (ст. 188-1 КК), вимагання (ст. 189 КК), шахрайства (ст. 190 КК), привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем (ст. 191 КК) супроводжується реалізацією прямого умислу та корисливого мотиву, а розбою (ст. 187 КК) – ще й метою заволодіння чужим майном. Корисливий мотив при вчиненні кримінальних правопорушень проти власності полягає в прагненні винного протиправно використати чуже майно на свою чи іншої особи користь або отримати майнову вигоду без повернення чужого майна на свою користь. Два кримінальні правопорушення – необережне знищення або пошкодження майна (ст. 196 КК) і порушення обов'язків щодо охорони майна (ст. 197 КК) – із суб'єктивної сторони характеризуються необережною формою вини. Суб'єктивна сторона складу умисного знищення чи пошкодження майна, що спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, може характеризуватися складною (змішаною) формою вини. [7]

Таким чином, із суб'єктивної сторони розглянуті кримінальні правопорушення в переважній більшості характеризуються прямим умислом, що є спільною ознакою для них.

Звісно, в статті розглянуто не всі ознаки аналізованих кримінальних правопорушень, проте певні висновки зробити можна.

Висновки. Дійсно, кожна думка має право на своє існування, особливо, коли вона підкріплена правовими нормами та роз'ясненнями. Ми можемо погоджуватися з тією чи іншою думкою вчених, а можемо відстоювати свою. Так і з кримінальним правопорушенням, передбаченим ст. 201-2 КК.

Я вважаю, що ця норма потрібна і розміщення її у розділі VII «Кримінальні правопорушення у сфері господарської діяльності» є цілком логічним та доцільним.

По-перше, стаття 201 КК України має власний спеціальний предмет – товари (предмети) гуманітарної допомоги, благодійні пожертви та безоплатна допомога.

По-друге, продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги або укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном, з метою отримання прибутку, вчинені у значному розмірі є одним із проявів господарської діяльності.

По-третє, суб'єктами кримінального правопорушення є отримувачі гуманітарної допомоги – представники благодійної організації. Незаконні дії з гуманітарною допомогою, благодійними жертвами або безоплатною допомогою буде порушенням благодійними організаціями принципу здійснення неприбуткової господарської діяльності.

В тому випадку, якщо дії особи не будуть охоплюватися ознаками складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК, особа буде нести відповідальність, у разі встановлення всіх обставин, за відповідною статтею кримінальних правопорушень проти власності.

І «замінити» чи «підмінити» статтю 201-2 КК будь-якою статтею кримінальних правопорушень проти власності не можливо. У разі вчинення незаконних дій з гуманітарною допомогою, благодійними жерт-

твами або безоплатною допомогою, при встановленні всіх ознак складу кримінального правопорушення, застосовується спеціальна норма – ст. 201-2 КК. Норми, що передбачають відповідальність за кримінальні правопорушення проти власності, у цьому випадку, будуть виступати загальними і застосовуватимуться при відсутності ознак складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК.

Стаття 201-2 КК є необхідною в Кримінальному кодексі України як самостійна та спеціальна норма зі своїми «специфічними» предметом, об'єктивною стороною та суб'єктом.

Про важливість цієї норми свідчить і той факт, що у 2023 році зареєстровано 189 кримінальних правопорушень за ч. ст. 201 КК України, із них: у 36 кримінальних провадженнях особам повідомлено про підозру, 25 проваджень спрямовано до суду з обвинувальним актом, 60 проваджень – закрито. Станом на 01.02.2024 зареєстровано 16 кримінальних правопорушень за ч. 3 ст. 201 КК України, одне з яких спрямовано до суду з обвинувальним актом. [8] Це в свою чергу говорить про поширеність таких фактів.

Разом з тим, дана норма потребує певних змін та уточнень. Зокрема, необхідно зменшити мінімальну межу для притягнення до кримінальної відповідальності (вчинення у значному розмірі – 529 тисяч 900 гривень). Можливо навіть вказати такий же розмір як для кримінальних правопорушень проти власності – 302,8 гривень. Це значно зменшить кількість випадків, коли за вчинення незаконних дій з гуманітарною допомогою, благодійними пожертвами або безоплатною допомогою дії особи кваліфікуються за відповідною статтею кримінальних правопорушень проти власності.

Також, необхідно на законодавчому рівні конкретизувати об'єктивну сторону кримінального правопору-

шення, передбаченого ст. 201-2 КК. Продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги є досить таки зрозумілим поняттям та уточнення не потребує. А ось щодо використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги або укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном, то тут є питання. Такі дії можуть трактуватися по різному, тому краще їх конкретизувати.

У статті досліджено кримінальне правопорушення, передбачене ст. 201-2 КК України та кримінальні правопорушення проти власності, шляхом їх порівняння.

А саме, розглянуто склади вищезазначених кримінальних правопорушень, як ознаки, які визначають об'єкт кримінального правопорушення, його об'єктивну сторону, суб'єкт кримінального правопорушення і суб'єктивну сторону.

В ході проведеного дослідження встановлено, що об'єкти кримінальних правопорушень проти власності і кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України зовсім різні.

Об'єктивна сторона цих правопорушень також передбачає протилежні дії. Кримінальні правопорушення проти власності не містять такої дії, як продаж, на відміну від ст. 201-2 КК України.

Проте, суб'єкти аналізованих кримінальних правопорушень можуть співпадати (відповідальна особа благодійної організації – отримувач гуманітарної допомоги).

З суб'єктивної сторони розглянуті кримінальні правопорушення в переважній більшості характеризуються прямим умислом, що є спільною ознакою для них.

В статті доведено власну думку щодо доцільності правового регулювання суспільних відносин, пов'язаних з незаконним використанням гуманітарної допомоги, про необ-

хідність прийняття саме спеціальної кримінальної норми.

Разом з тим, встановлено, що норми статті 201-2 КК України потребують внесення певних змін. В статті наведені пропозиції щодо удосконалення даної правової норми.

Ключові слова: гуманітарна допомога, благодійні пожертви, безоплатна допомога, кримінальні правопорушення проти власності, склад кримінального правопорушення.

Borysenko T. Criminal offense provided for by article 201-2 of the Criminal Code of Ukraine: relationship with criminal offenses against property

The article considered the criminal offense provided for in Art. 201-2 of the Criminal Code of Ukraine and criminal offenses against property, by comparing them.

Namely, the composition of the above-mentioned criminal offenses was considered as features that determine the object of the criminal offense, its objective side, the subject of the criminal offense and the subjective side.

In the course of the research, it was established that the objects of criminal offenses against property and the criminal offense provided for in Art. 201-2 of the Criminal Code of Ukraine are completely different.

The objective side of these offenses also involves the opposite actions. Criminal offenses against property do not include such action as sale, in contrast to Art. 201-2 of the Criminal Code of Ukraine.

However, the subjects of the analyzed criminal offenses may coincide (the responsible person of the charitable organization is the recipient of humanitarian aid).

From the subjective side, the considered criminal offenses in the vast majority are characterized by direct intent, which is a common feature for them.

The article proves its own opinion on the expediency of legal regulation of social relations related to the illegal use of humanitarian aid, on the need to adopt a special criminal norm.

At the same time, it was established that the provisions of Article 201-2 of the Criminal Code of Ukraine require certain changes. The article contains suggestions for improving this legal norm.

Key words: humanitarian aid, charitable donations, free aid, criminal offenses against property, composition of a criminal offense.

Література

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови : 250000 / уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. – Київ; Ірпінь: Перун, 2005. – VIII, 1728 с., Електронна бібліотека «Україніка»). URL: <http://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/UKR0000989> (дата звернення 05.02.2024).

2. Тацій В.Я., Пономаренко Ю.А. Об'єкт кримінального правопорушення. Вісник Асоціації кримінального права України, 2022, № 2(18). URL: <http://uakr.nlu.edu.ua/issue/view/16096> (дата звернення 05.02.2024).

3. Вирок Шевченківського районного суду м. Чернівці від 07.09.2023 р. у справі № 727/9617/22. URL: <https://reestr.court.gov.ua/Review/113349915> (дата звернення 05.02.2024).

4. Вирок Шумського районного суду Тернопільської області від 08.06.2023 у справі № 609/423/23 (1-кп/609/64/2023). URL: <https://reestr.court.gov.ua/Review/111408957> (дата звернення 05.02.2024).

5. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#n3920> (дата звернення 05.02.2024).

6. Злочини проти власності. Теоретико-правове дослідження: монографія / Ю.А. Дорохіна. Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2016. – 744 с. URL: <https://scholar.archive.org/work/ld33onidrbcvdpwlicnessxxtm/access/wayback/https://knute.edu.ua/file/>

Трибуна Молодого Вченого

MjExMzA=/56e66ec980fd6c0504894b7e20ae4614.pdf URL:https://web.archive.org/web/20230301231035id_/https://knute.edu.ua/file/MjExMzA=/56e66ec980fd6c0504894b7e20ae4614.pdf (дата звернення 07.02.2024).

7. *Лекція № 17* Тема: *Кримінальні правопорушення проти власності.* URL: <http://nkkep.com/wp-content/uploads/2022/03/P-31-32-Kry-m-pravo-17.03.pdf> (дата звернення 07.02.2024).

8. *Єдиний звіт про кримінальні правопорушення по державі за січень-грудень 2023 року та за січень 2024 року.* URL: <https://gp.gov.ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2> (дата звернення 13.02.2024).